

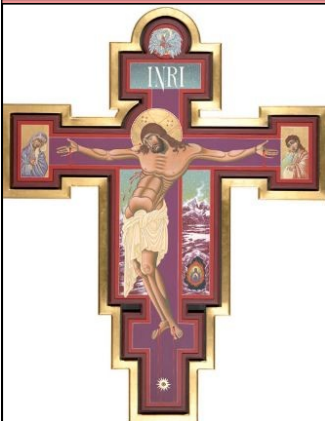
МИРОНОСИЦЯ

Газета парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Козові
Тернопільсько - Зборівська Єпархія УГКЦ

№ 3(11)

ХРЕСТОПОКЛОННА НЕДІЛЯ

Хрест Христовий – це надія християн, керманич заблуканих, лікар недужих. Хто з нас зрозуміє значення цього символу, той зуміє піднятися із трясовини своїх найважчих проблем, найбрудніших дій – піднятися до гідності Людини, до гідності особи, котрій відкрите вічне життя.

Хто прагне спасти свою душу як саму по собі, той її погубить, - це має бути зрозуміло всім. Ми маємо зрозуміти, що тільки через хрест людина буде навечно усиновлена Богом у небі. Бог стане для людини спільником тоді, коли "Син Чоловічий прийде у славі Отця свого зі святими ангелами". Словами Євангелія ці правди життя звучать так: "Візьми свій хрест і йди за мною!" Хрест це символ неба і землі. "Поклонімся йому та, цілуючи з вірою і любов'ю, звеселімся, славлячи Господа".

Новини парафіяльного життя за лютий:

1. - Відбулися Збори парафіяльного братства. Підбито підсумки праці за минулий рік та окреслено завдання та обсяг робіт на цей 2009 рік.
5. - Відбулася Сповідь Апостольства молитви.
6. - У нас на парафії гостював о. Ярослав Єфремів, греко-католицький священник із м. Хмельницький. Він відслужив святу Літургію у нашому храмі, а також допоміг о. Михайлу благословити домівки йорданською водою на вулицях: Л. Українки, Корольова, Кобилянської та Зелена.
8. - Відбулися міні-реколекції для наших парафіян під проводом о. Льонгіна (францисканин) із Закарпаття. На кожній святій Літургії о. Льонгін мав повчальну науку для дорослих і молоді. Також, ввечері духовний отець провадив молитву спільноти "Світло Назарету" і мав духовну науку після якої відбувся діалог із отцем Льонгіном.
11. - Відбулися збори священників Козівського деканату у соборі св. ап. Петра і Павла.
13. - о. Михайло благословив йорданською водою Козівську центральну районну лікарню.
15. - Стрітенську Літургію на нашій парафії очолював о. Віктор Прийдун, нововисвячений священник із нашого містечка, який поставлений парохом села Червоновершка Кожанівського району Кіровоградської області.
17. - У I - й Козівській школі під керівництвом вчителя-катехита Пантрак Надії Нестоорівни та участю о. Михайла і катехитів району відбулося прекрасне духовне свято. До його організації долучилися вчителі, учні та їх батьки. Звучали чудові духовні пісні, вірші та роздуми.
21. – У приміщені семінарії відбувся єпархіальний собор на тему "Євангелізація". Козівський деканат представляли: о.д. Євген Бойко, о. Михайло Забанджала та п. Борис Гук.
25. – У єпархії відбулися збори керівників Марійських дружин з деканатів. Від нашого деканату учасником був п. Борис Гук.
28. – Цього дня наші парафіяни, серед яких було багато молоді та дітей, прибрали храм до Великого посту. Нехай Господь благословить усіх за цей труд.

Дорогі парафіяни!

Хочемо з радістю повідомити вас про те, що з квітня місяця цього року буде видаватися та розповсюджуватися ще одна духовна газета Козівщини, а саме

“Деканальний вісник”, як друковане видання Козівського деканату.

У цій газетці, яка, поки що, виходитиме щоквартально, вірні Української Греко-Католицької Церкви нашого деканату зможуть ознайомитися із подіями які відбулися у нашій єпархії, деканаті чи на якійсь конкретній парафії на Козівщині.

Радо запрошуємо усіх читачів та вірних проявити активність у підготовці та розповсюдженні наших газет “Мироносиця” та “Деканальний вісник” по усіх селах нашого деканату.

15 квітня у середу (Страсного тижня)

о 18. 00 відбудеться

Хресна хода

вулицями нашого містечка від:

храму св. Василя на Цукровому - вул. Мариновича - Чубинського - Переїзд - Колійова - Грушевського - храм Успіння ПБ - центр - собор св. Петра і Павла.

Бажано мати свічки.

Пожертвуємо цю ходу за покликання до священства.

Великопосна Сповідь

для наших парафіян відбудеться
8 - 9 квітня (сер, чет) о 16.00

в нашому храмі Успіння ПБ,

А також,

9 - 10 квітня (п'ят, суб) о 16. 00
у соборі св. Петра і Павла.

Церковний дороговказ на місяць Квітень

- ✦ Середя 1 квітня - Утренья з поклонами (служиться Канон Андрія Критського). Найвиразніше покайне богослужіння Великого Посту із багатьма доземними поклонами.
- ✦ 4 квітня - Акафістова субота. Віддаємо шану Пресвятій Богородиці через Акафіст.
- ✦ 7 квітня - Благовіщення Пресвятої Богородиці. У цей день немає посту.
- ✦ 12 квітня - Квітна (Вербна) неділя. Свято в'їзду Господнього в Єрусалим. Не належить по уставу до великопосних неділь, але має свій святковий чин. В цей день посвячуємо вербову лозу.
- ✦ 13 - 18 квітня Страсний тиждень. Період строгого посту. Утримуємося від алкоголю та розваг.
- ✦ 16 квітня - зранку Літургія Василя Великого, ввечері - страсті Господні, тобто читання 12 Євангелій де розповідається про страждання і смерть нашого Спасителя. Колись це посне богослужіння було наймасовішим у нашому народі.
- ✦ 17 квітня - Велика П'ятниця. Спомин чесної смерті Нашого Господа Ісуса на Хресті задля нашого спасіння. Виставляється Плащаниця, як символ покладення тіла Христового до гробу. Всі вірні зобов'язані вклонитися святій Плащаниці. Прийшовши до храму творимо три поклони, молимося і клякаючи на коліна за декілька метрів від Плащаниці підходимо до неї та цілуємо рани Христові на ногах, руках і боці. Бажано, дотримуючись давнього народного обряду, приходити до Плащаниці всією родиною. Ввечері цього дня служиться давнє християнське богослужіння - Єрусалимська Утренья. Також, маємо в цей день строгий піст та стараємося не виконувати важкої роботи.
- ✦ 19 квітня - Воскресіння Господнє. Велике християнське свято. Завершується час посту та поклонів. Посвячуємо паски, сир, яйця, масло, ковбасу, хрін. Не потрібно класти у кошик ніж, чи банани, апельсини, шоколади дітям. Вітаємося: “Христос воскрес”. У великодньому сніданні в мирі і злагоді бере участь уся родина. Всі бажаючі можуть дзвонити у дзвін всі три дні Великодніх свят. Маємо обов'язок у Світлий тиждень чи Провідну неділю відвідати батьків.
- ✦ 20-21 квітня 2-ий та 3-ій дні Великодніх свят. Не можна виконувати фізичної праці. Хоча 3-ій день є державним робочим, але для християн він є святом і неробочим днем. Водимо Гаївки.
- ✦ Нашим обов'язком є відвідати могили наших родичів та близьких і помолитися за них спільно із священником. Хотілось би, щоб люди більш відповідально та побожно ставились до цього обов'язку, без поспіху та нарікань, очікуючи на священника свого обряду, особа якого в цей час представляє самого Христа, що кличе померлих до воскресіння.

Написане серцем**Божий врожай**

Хто добром посіває ниву
Урожаї добрії збира,
Хто в біді помагає людям,
Той його Господь не забува.
Хто тернистою йде дорогою
І важкого несе хреста,
Того Господь оберігає
І всі ласки йому вносила.
Хто із вірою йде до Бога
І подяку складає щодня,
Тому Бог завжди допомагає
І готує щасливе майбуття.
Той, хто заздрить на білому світі,
І в біді руки не простяга,
Ця людина хоч вірить у Бога,
Серця доброго в неї нема.
Таким людям готується пекло,
Ну а добрим - готується рай.
Посівайте добром, люди, ниву,
Щоб зібрати нам Божий врожай.

Удовина доля

Запитаю в долі свої я:
"А чому так скоро я вдова?"
З боєм серця, з тугою важкою
Що зробити, що в житті земному-
Господь дав цю доленьку удову

Залишилася з дітьми малими,
Але Бог опікується ними.

Невимовна біль, страшна тривога,
А у серці завжди - любов до Бога,
Бо не знаю, кара це чи доля,
Тож напевно, Божа така воля.
По дорозі Божій я іду
І за руку діточок своїх веду,
Господь Бог опікується нами
По стежках тернистих йде з вдовами.
На життя не нарікаю я,
Господу молюся я щодня,
Щоб допомагав мені у всьому
І давав здоров'я всьому дому.
У житті своєму мушу знати,
Що і батько я і рідна мати,
Діточок своїх треба навчити,
Як із Богом і добром прожити.
Повести до Господа, до Бога,
Щоб щасливою була усім дорога,
Мало хто на світі може знати
Як самій вдовою проживати.
Тож нікому я не хочу це бажати,
Щоб довічності у горі побувати.
Дякую й молюся Богу,
Що веде мене на істину дорогу,
Помагає хрест в житті нести
З істинною Бога вічно йти.

Гетьман Галина**Рай**

Пречистий рай:

Кругом дерева, квіти, трави,
Веселе сонце виграє,
Красива річка, наче пава,
Вода весело в камінь б'є.
Біжить і дзюркотить вода,
Упав від квіточки листок.
Виблискують плоди дерев,
Зірвавши з сонця пелюсток.
Навкруг розцвітають дерева,
Виблискує з квітів роса.
Когось привезла знов карета,
Хтось також прийшов в небеса.
Кругом золотистого замку,
Пройшовши багато доріг,
Зустріне спочинок в альтанці
Душа, що пройшла за поріг.
Чистилище
Смутне чистилище.
Подивися вгору і впадеш.
Здригнулося знов, це хтось
відлітає у рай...

Пекло

Темний морок...
Холод пронизує шкіру,
У муках тріпоче душа!
Легка Наталя (8-А, І школа)

Як виглядав Ісус Христос?

Всі, а особливо ті, що люблять Ісуса, хотіли б знати дещо про Його зовнішній вигляд. На жаль, джерела, що маємо, нічого про це не кажуть. До того ж Ісус жив у тому народі, в якому зі страху ідопоклонства було строго заборонено зображення особи. Тому жодне зображення не дійшло до нас. Але роздумуючи над Його словами, над Його вчинками, над поведінкою, над захопленням, що Він викликав у народі, мабуть, можна сказати дещо про Його зовнішній вигляд.

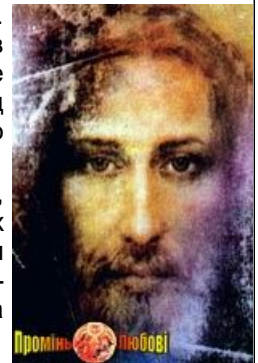
З євангельських оповідань можна зробити висновок, що Ісус був чоловіком здоровим, сильним, витривалим, звиклим до суворого життя. «І вже цим він відрізнявся від інших славних засновників релігій. Мохамед був хворий, із спадковими вадами, з розладнаними нервами, коли почав «проорокувати». Будда був внутрішньо знищений, виснажений, втомлений від життя, коли покинув світ. Натомість нема жодної вказівки, щоб Ісус хворів на якусь недугу».

В Євангелії говориться, що Ісус мав звичай вставати зі сну дуже рано, щоб виконати свої обов'язки: «Вранці ж, іще геть за ночі, вставши, вийшов і пішов на самоту й там молився» (Мр. 1,35). Його прилюдне життя - це постійна подорож. А в ній часто відчуває муку, голод, спрагу (Ів. 4,6-8).

Але ці фізичні труднощі не відвертають Його від апостольської праці, яку виконує з любов'ю й повною ясністю. Знесилений і спрагнений коло криниці Якова, навчає самарянку (Ів. 4,6-26); апостоли приносять поживу, а Він використовує це, щоб навчити їх, що воля Небесного Отця важливіша від їжі (31-34); приймає запрошення самарян відвідати їх місто й там два дні проповідує нову науку (39-42).

Більшу частину свого прилюдного життя проводить під небом, а не в спокійній хаті. Протягом трьох років практично живе як жебрак. Своєї хати не має. Може казати: «Лисиці мають нори й птаці небесні - гнізда, а Син Чоловічий не має де голову прихилити» (Мт. 8,20).

У своїх подорожах Ісус також працював, і то важко. Марко часто підкреслює: "Вони не мали змоги й поїсти" (Мр. 3,26; 6,31). Аж до пізньої ночі приходили хворі (Мр. 3,8). А з хворими приходили лукаві противники, книжники, фарисеї, садукеї. І починались гострі виснажливі дискусії, слово на слово, дух проти духа, явні обвинувачення й підступні питання. До того додавались втомливі пояснення учням, утруднені їх нерозумінням, запеклістю в традиції й національній гордості. Будь-який інший темперамент, хворий чи делікатний, в такій праці не витримав би. Ніколи Ісус не покинув свого поля праці, навіть за обставин найбільш виснажливих.

“Ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді,
коли він за своїх друзів своє життя віддає.”

Івана 15,13

Пам'яті великого
Українця

Роман Шухевич:: Людина і вояк

Мужність і суворість, одвага і незламність, непоборність і героїзм - багатьма такими величними словами можна назвати цю коротку розповідь про геройське життя і геройську смерть Романа Шухевича, командира легендарної Української Повстанської Армії. Але зупинюся лише на двох - людина і вояк.

Роман Шухевич народився 30 червня 1907 року у Львові. Дитинство провів у містечку Краковець, в західній частині Яворівського повіту. У 1914 році родина Шухевичів переїхала до Кам'янки-Струмислової (нині Кам'янка-Бузька). Там Роман Шухевич закінчив початкову школу і став свідком подій першої світової та українсько-польської воїн.

На процес становлення і формування політичного світогляду юнака вплинуло його походження з славетної родини Шухевичів, рід яких знаний ще з 18 століття. Його представники відігравали важливу роль у культурно-політичному житті галицького краю. Батько, Йосип-Ярослав, був юристом, активним політиком. Він, і мати Євгенія відомі також, як культурно-просвітнянські діячі. Дід, Володимир - професор, педагог, громадський діяч, етнограф, автор п'ятитомної “ Гуцульщини” та багатьох інших наукових праць. Бабеса, Герміна - знана громадсько-культурна діячка, організатор жіночого руху в Галичині. А також, спілкування в ранньому віці з Командиром

Української Військової організації Євгеном Коновальцем наклало свій відбиток на свідомість юнака.

Був активними учасником патріотичних, громадських організацій, зокрема Пласту. Брав активну участь у діяльності пластового куреня “Лісові чорти” та був одним з засновників куреня “Чономорці”. З учасниками останнього організує вишкільні моряцькі табори. Пропливає човнами всі важливі річки Західної України. Гімназійні і перші університетські роки у Львові присвячує поза наукою музиці та спортові. В 1922 році організує пластовий спортивний гурток “Ясний Тризуб”, бере активну участь в праці гімназійного футбольного клубу “Русалка”. У 1924 році один з засновників Лещетарського Клубу. Грає в відбиванку, кошківку, в Запорізьких Іграх в 1923 році встановлює український рекорд в плаванні в дистанції 100 метрів. Пізніше, в лещетарських змаганнях у 1933 році, здобуває перше місце в бігу сенсорів. Знаходить також час для гри на фортепіано і танців.

Можемо гадати, що Роман Шухевич, якби не був військовим, то напевно, був би прекрасним інженером, можливо, винахідником чи педагогом - викладачем гуманітарних чи технічних наук, за певних умов міг би бути викладачем музики, бо вчився на відмінно у Вищому музичному Інституті ім. Лисенка у Львові.

В 1925 році член Української Військової Організації, з наказу якої виконав 19 жовтня 1926 року разом з Б. Підгайним, замах на польського шкільного куратора Я. Собінського за денаціоналізаційну політику в українських школах. Після вдалого атентату йому доручають організувати замах на комісара польської поліції Е. Чеховського, що в поборюванні українського підпільного руху запам'ятався своєю жорстокістю і знущанням над політичними в'язнями. Наприкінці листопада 1932 року організує напад на поштовий уряд в Городку Ягайлонському.

Студіюючи інженерію в Данцигу й Львові, здобув паралельно загальний військовий вишкіл у польському війську, але не допущений з політичних причин до іспиту в старшинській школі, доповнював його на курсах у краю та закордоном. Член ОУН від початку її заснування. Шухевич був з початку 1930-х років до свого ув'язнення 1934 року бойовим референтом Крайової Екзекутиви ОУН на західноукраїнських землях (псевдо Дзвін) і прагнув до з'єднання УВО та ОУН, яке завершилося на Паризькій конференції Проводу ОУН з представниками КЕ в липні 1932 року. Керував бойовими акціями проти польської окупації, звертаючи увагу також, на становище на східних землях (замах на М. Лемика в радянському консульстві, як протест проти організованого голоду 1933 року). Заарештований в 1934 році після замаху на міністра Б. Перацького, за браком доказів переведений до концентраційного табору в Березі Картузькій, де очолював в'язнів націоналістів. Спрямований в 1935 році до слідчої в'язниці і суджений у львівському процесі С. Бандери й інших.

Шухевич був засуджений на 4 роки ув'язнення. Звільнений 1937 році на підставі загальної амністії.

Після державно-політичних змін у Чехо-Словаччині у 1938 році Роман Шухевич перейшов нелегально на Карпатську Україну та співдіяв при творенні Карпатської Січі, ставши заступником шефа штабу (чотар Шука). У боях врятувався з оточення, перейшов через Румунію й Югославію до Австрії і був призначений Проводом ОУН на зв'язкового в Данцигу до земель під Польщею.

Після капітуляції Польщі, Шухевич переїхав до Кракова, а при поділі ОУН на дві фракції став на боці Степана Бандери та увійшов до революційного проводу, перебираючи пост зв'язкового з українськими землями під радянською владою. А згодом, провідника ОУН на українських землях у Генерал Губернії. Працюючи в Генеральному Штабі ОУН, організував таємні військові курси.

У 1941 році напередодні німецько-російської війни, як сотник Тур, став фактичним керівником українського легіону при німецькій армії (Нахтігаль) та увійшов з ним у червні до Львова. Після проголошення Акту Незалежності України 30 червня, легіон переформували на допоміжне з'єднання і направлені в Білорусію для діяльності поти партизан. Шухевичу вдалося уникнути арешту і перейти у 1943 році в підпілля. Як військовий референт взяв участь у підготовці III Надзвичайного Збору ОУН, який ухвалив у серпні 1943 року нову політичну платформу боротьби проти німецько-радянського окупанта та вніс зміни в напрямку демократизації майбутнього суспільства. Збір обрав Романа Шухевича головою тричленного Бюро Проводу ОУН, а восени 1943 року став як підполковник Тарас Чупринка головним командиром Української Повстанської Армії. Тут проявилася одна з характерних його рис - скромність. Багато хто дивувався, були й такі, що не хотіли вірити в те, що командир багатотисячної армії вдовольняється званням підполковника. Лише в 1946 році іменованій УГВР генерал-хорунжим УПА, а посмертно нагороджений Золотим Хрестом бойової заслуги I - го ступеня.

Роман Шухевич поєднував в собі риси військовика високого рангу і політика, при чому його політичні і провідницькі якості особливо виділялися і були найголовнішими рисами цієї великої особистості. У листопаді 1943 року, як головний командир УПА та Голова Проводу ОУН брав керівну участь у підготовці в житомирських лісах I Конференції Поневолених народів, як першого кроку до створеного 1946 року Антибільшовицького блоку народів. Командування УПА провело впродовж 1943-1944 років низку розмов для контакту і порозуміння з частинами угорської і польської армій, Армією Крайовою. Для поширення платформи національно-визвольної боротьби ОУН. УПА зніщували в липні 1944 року створення Української Головної Визвольної Ради. А головою її Генерального секретаріату й головним секретарем військових справ обрано генерала Чупринку-Лозовського.

Після окупації західних областей Червоною Армією, УПА під керівництвом Шухевича продовжувала боротьбу повстанськими методами, приймаючи в 1946 році форми збройного підпілля, що пов'язувало побоювання органів терору окупантами з мобілізацією населення для самооборони та пропаганди ідей незалежності.

Стоячи чверть століття в передових лавах національно-визвольної боротьби, Роман Шухевич виступав на різних етапах змагань беззастережним речником українського самостійництва та соборності, поєднавши завдяки своєму авторитетові за сім останніх років всі найвищі дійові пости в ОУН, УПА, УГВР. Притягував до співдії найширші верстви українського суспільства, а в слушний час зумів довести до замирення з колишніми ворогами для скріплення спільної боротьби проти окупанта, чим дав доказ державницького розуму. Висилаючи рейди поодиноких відділів УПА на Захід, як свідчення живучості змагань, сам залишався на українських теренах, де смертю підтвердив свої погляди і напрямні дії, як дороговказ до продовження змагань.

У 43 роки загинув геройською смертю 5 березня 1950 року на своїй підпільній квартирі у селі Білогорща біля Львова у боротьбі з московськими окупантами. Тієї Білогорщі де ще пластуном здійснював походи, організував табори. Застосовуючи засаду спільної відповідальності, радянські органи за життя та після смерті, переслідували всю родину Романа Шухевича. У масовому вбивстві в'язнів у львівських Бригідках, перед приходом німецьких військ, загинув брат Юрій Шухевич. Мати Євгенія, сестра Наталя, дружина Наталя Березинська були заслані, а малолітній син Юрій та донька Марійка передані до дому безпритульних.

За життя Роман Шухевич прибрав собі ім'я східноукраїнського повстанця Чупринки, підкреслюючи соборність та єдність нації, тому генерал-хорунжий Тарас Чупринка повинен належати всій Україні. Імена героїв не повинні бути забуті. Симон Петлюра, Євген Коновалець, Степан Бандера мають повернутися з далеких країв і разом з Романом Шухевичем зйдуть поруч у Національному Пантеоні Невмирущих. Поки ми не станемо на коліна перед минулим, майбутнє ніколи не простягне нам руки.

Марія Сидор

Диявольський підступ.

Одного дня диявол постановив збільшити ефект своїх злих діянь. Він зібрав начальників департаменту і головний штаб дивізії пекельної пропаганди і реклами, аби придумати нові спокуси і пастки для людей, а також нові способи, щоб знищити сенс їхнього життя.

- Скажи їм, що Бога немає, - запропонував один чорт.

Диявол буркнув:

- Я волів би щось не настільки очевидне!

- Скажи їм, що жодна з їхніх дій не має результату, - сказав другий.

Диявол похитав головою і відповів:

- Вони вже й самі так думають.

Третій запропонував:

- Скажи їм, що вони настільки віддалилися від дороги закону, що їм більше ніколи не вдасться на неї повернутися, бо ляди не можуть змінитися.

Диявол відказав:

- Я вже це пробував...

Слова попросив найстарший і найхитріший з усіх чортів:

- Нехай просто вірять, що мають іще багато часу...

Диявол задоволено усміхнувся:

- Це справді добра ідея!

Якби я знала, що це востаннє - дивилася б на тебе, коли засинаєш. Накрила б тебе ліпше ковдрою, подякувала б Господу за твоє цінне життя. Подивилася би трохи, як спиш.

Якби я знала, що це востаннє - слухала би твій голос, вимкнула би телевизор, відклала б газету і всю увагу присвятила тобі. Запам'ятала би звук твого голосу і блиск твоїх очей.

Якби знала, що це востаннє я з тобою - надавала би великого значення тій хвилині. Не клопоталася б тарілками, подвір'ям, навіть сплатою рахунків.

Якби я знала, що це востаннє - читала б разом з тобою Святе Письмо і ми разом помолилися б до Бога і подякували б за те, що ми зустрілися, і за те, що так чудово нами опікуєтья.

Я зовсім не знаю коли настане отой останній раз. Господи, допоможи мені виявити свою любов до всіх людей, котрі справили вплив на моє життя. Це може бути останній раз, коли ми разом.

Наші молодята:

Кіляр Олег + Марущак Марія 8.II

Воляник Михайло + Саїк Богданна 14.II

Волощук Тарас + Футько Марія 14.II

Зозуля Петро + Троян Наталія 1.III

Вітаємо з охрещенням:

Калаур Уляну 15.II

**Відійшли у вічність в люто-
му:**

Посміхніться браття!

Після полювання увечері старший скликає мисливців до вогнища:

- Всі тут?

- Усі!

- Слава Богу! Значить, я все ж у зайця вцілів...

До Бога - ще важча дорога!

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.
Виходить щомісячно.
Редактор: о. Михайло Забанджала
Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
Тернопільська обл.
сmt. Козова
вул. Хмельницького, 8
Тел/tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
Hmel'nytskogo st. 8